

РЕШЕНИЕ

№ 21311

гр. София, 25.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 07.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **8663** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 и сл. във връзка с чл. 121, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба подадена от „И. М. Г. СП З.О.О“. (чуждестранно нефизическо лице), с идентификационен номер [ЕГН], със седалище Република Полша, [населено място], подадена от ликвидатора и представляващ дружеството А. Ш. чрез адв. Й. И., срещу решение №ПО-74/24.07.2024г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата на оспорващия с вх. №53-00-1728/17.07.2024 г. по описа ТД на НАП С. срещу Постановление с изх. № С240022-023-0002032/09.07.2024г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ), издадено от П. В., на длъжност старши публичен изпълнител при ТД на НАП С..

В сезиращата съда жалба са изложени аргументи за незаконосъобразност на оспореното решение и потвърденото с него постановление. Твърди се, че посочените в постановлението суми от 3 717 142, 98 лв., като доходи от продажби на територията на страната са в 10 пъти по-големи от тези посочени в приложения по делото протокол за проверка от 11.06.2024г., издаден от орган по приходите, при извършена такава на жалбоподателя, която сочи приходи от продажба за 2022г. в размер на 308 882,74лв. Сочи се, че приетият от ревизиращия орган предполагаем размер на задължението е напълно необоснован, тъй като липсват каквито и да било доказателства и не е ясно въз основа на какви документи е прието, че реализираните от дружеството приходи са на стойност 11 381 455,35 лв. Според жалбоподателя

такива доказателства не съществуват, като най-вероятно става въпрос за продажби във валути, които са обезценени повече от лева и плащанията в тях може би не са конвертирани в лева, за да се стигне до такава огромна сума, по отношение на която се твърди, че има извършени неотчетени приходи. Липсата на доказателства за соченият предполагаем размер на задължението и наличието на други такива, установяващи липсата на несъответствия между декларираните и действително получени плащания, води до необоснованост на наложените предварителни обезпечителни мерки респективно до неправилност и незаконосъобразност на издаденото решение, с което същите са потвърдени. Твърди се, че чрез налагането на процесните обезпечителни мерки значително се затруднява работата на дружеството, което на практика води до спиране на дейността.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата, представя писмени доказателства и моли за отмяна на решението. Депозира писмени бележки и претендира присъждане на сторените по делото разноски, за което представя списък

Ответникът - Директорът на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – С., редовно призован, чрез своя процесуален представител оспорва жалбата, моли същата да бъде отхвърлена, като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

От данните по делото се установява, че Постановление с изх. № С240022-023-0002032/09.07.2024г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено във връзка с постъпило мотивирано Искане за предварително обезпечаване на задължения №Р-22221024002549-039-001/09.07.2024 г. по описа на ТД на НАП С. от М. М. на длъжност главен инспектор по приходите, в качеството му на ръководител на ревизията. Искането за налагане на ПОМ е направено в хода на възложена ревизия на жалбоподателя със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221024002549-020-001/28.05.2024 г., обхващаща задължения по ЗДДС и по ЗКПО за периода 01.01.2022г. до 31.12.2023г. В искането се сочи, че обичайният годишен размер на паричните постъпления е недостатъчен за покриване на очакваните задължения. Основната дейност на IVET M. G. е търговия в интернет със стоки, продавани на клиенти, установени на територията на различни държави-членки на Европейския съюз, като част от търговската дейност се извършва в България и юридическото лице е формирало място на стопанска дейност на територията на страната. След справка в свободни интернет ресурси е установено, че дружеството извършва продажби, чрез електронен магазин с уеб-адрес www.ivet.bg (уеб-адрес на общите условия: <https://A\ww.ivet.bg/page/74/pravilnik.html>) за територията на България. Установено е, че IVET M. G. не декларира продажби на стоки на физически лица на територията на страната и не начислява ДДС. При извършени инвентаризации, както и при последващите освобождавания на стока, е установено, че тази стока е собственост на IVET M. G. и дейността са извършва от IVET M. G.. В оспорените актове е посочено следното: „Съгласно предоставена информация от куриерското дружество, което обслужва дружеството, през 2022 г. продадените стоки са на обща стойност 37 205 358.41 лв., в т.ч.: 9 940 603,80 лв. за доставки с получатели на територията на България. За периода от м. 01.2023 г. до м.08.2023 г.

продадените стоки са на обща стойност 10 603 584,98 лв., в т.ч. 3 717 142,63 лв. за доставки с получатели на територията на България. Налице са облагаеми доставки, извършени от IVET M. G. продажби с получатели на територията на страната общо в размер на 11 381 455,35 лв., върху които не е начислен дължимия ДДС в размер на 2 276 291,07 лева.“

От извършени справки в информационните системи на НАП, ТР и И. е установено, че дружеството няма притежавани недвижими имоти, няма МПС. Установено е, че има банкови сметки. Направен е извод, че размерът на активите, които дружеството притежава са в значително по-малък размер от задължението, които могат да послужат за обезпечаване на бъдещото задължение в предполагаем размер.

Ревизиращият екип е установил, че предполагаемия /очаквания/ размер на задълженията на дружеството е 2 531 482,00лв. лв. в това число главница 2 276 291,00 лв. и лихва 255 151,00 лв., изчислена към 8.7.2024 г., за която сума е издадено процесното ПНПОМ с изх.№ С240022-023-0002032/09.07.2024г. Наложени са следните обезпечителни мерки:

Запор върху вземане от:

трето задължено лице „СПИДИ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], с представител А. Т., по Документ с достоверна дата, Запор върху парични преводи и суми постъпващи чрез наложен платеж по всички сключени договори между „СПИДИ" ЕАД и "IVET M. GROUT" за сумата от 2 531 482.00 лв.;

трето задължено лице „ДИ ЕЙЧ ЕЛ ЕКСПРЕС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с представител Р. И., по Документ с достоверна дата, Запор върху парични преводи и суми постъпващи чрез наложен платеж по всички сключени договори между „ДИ ЕЙЧ ЕЛ ЕКСПРЕС БЪЛГАРИЯ" ЕООД и "IVET M. G." за сумата от 2 531 482.00 лв.;

трето задължено лице „АРАМЕКС ИНТЕРНESHЪНЪЛ КУРИЪР“ ООД, ЕИК 831:72244, с представител: Х. Ф., по Документ с достоверна дата, Запор върху парични преводи и суми постъпващи чрез наложен платеж по всички сключени договори между „АРАМЕКС ИНТЕРНESHЪНЪЛ-К." ООД и "IVET M. G.", за сумата от 2531482.00 лв.;

Запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА за сумата от 2 531 482.00 лв.

С Решение № ПО-74/24.7.2024г. на директора на ТД на НАП С., е оставена без уважение жалбата на IVET M. G. - чуждестранно нефизическо лице срещу ПНПОМ с изх. № С240022-023-0002032/09.07.2024г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С..

В хода на настоящето производство са събрани допълнителни писмени доказателства, представени от жалбоподателя. От същите се установява, че декларираниите за м. 08.2024г. продажби /облагаеми доставки със ставка 20%/ по регистрите по ЗДДС са в размер на 0.00 лв. /стр. 167/ от делото, като извлечението от банковите сметки на дружеството за периода 11.07.2024г. до 27.09.2024г., сочи липса на движение по същите.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с административната преписка документи, както и допълнително

ангажираните от страните.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Видно от данните по делото решение № ПО-74/24.7.2024г. на директора на ТД на НАП С. град е връчено на 25.07.2024 г., като жалбата е подадена до съда на 01.08.2024г. Следователно, жалбата е подадена в рамките на 7-дневния преклузивен срок по чл. 197, ал. 2 от ДОПК от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 121, ал. 2 ДОПК, предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197 ДОПК. На основание чл. 197, ал. 2 ДОПК, предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция, е решението на директора на ТД на НАП С.. По аргумент от нормата на чл. 197, ал. 3 ДОПК съдът извършва преценка и на законосъобразността на постановленията за налагане на обезпечителни мерки.

Следователно, съдът, съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по чл. 168 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на двата административни акта (постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и решението на директора на ТД на НАП по чл. 197, ал. 1 ДОПК) са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличие на компетентност на органа; спазване на материалноправните и процесуалните правила при издаването им; изискването за форма и съобразяване с целта на закона (чл. 160, ал. 2 вр. чл. 144, ал. 2 ДОПК).

Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган съгласно чл. 167 вр. с чл. 195, ал. 3 ДОПК.

Спазена е формата, установена в нормата на чл. 196, ал. 1 ДОПК. Директорът на ТД на НАП С., като компетентен горестоящ административен орган, е постановил решение в срока по чл. 197, ал. 1 ДОПК, съобразено с изискванията за форма, установени в същата правна норма. В настоящият случай решението е издадено при условията на заместване, съгласно приложена по делото Заповед № ЗЦУ-ОПР-13/15.04.2024г. на изпълнителния директор на НАП, с която С. П. е оправомощена да изпълнява правомощията на директор на ТД на НАП, при отсъствието на Х. М., както и приложена Заповед №8558/28.06.2024г. на изпълнителния директор на НАП за отсъствието на директора на ТД на НАП, поради ползването на законоустановен годишен отпуск за периода 18.07.2024г. до 24.07.2024г.

Видно от искането за допускане на предварителни обезпечителни мерки, както и от оспорваното постановление, в същите като основание за налагане на исканите мерки е посочено предварително обезпечаване на задълженията IVET M. G., които ще бъдат установени в резултат на ревизията, възложена със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221024002549-020-001/28.05.2024г. Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено на 09.07.2024г.

Съгласно чл. 197, ал. 3 от ДОПК, съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121,

ал. 1 и чл. 195, ал. 5. В случая, няма данни за представено от длъжника обезпечение, нито са налице хипотезите по чл. 195, ал. 5 от ДОПК, поради което преценката за законосъобразност на атакувания административен акт се свежда до проверка за спазването на изискванията по чл. 121, ал. 1 от ДОПК. Цитираната норма предвижда, искането за налагане на предварителни обезпечителни мерки да бъде мотивирано с оглед наличието на обезпечителна нужда – с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Според възприето в съдебната практика тълкуване на цитираната норма изпълнението на публичното задължение е невъзможно, когато ревизираното лице към датата на изпълнението не разполага с достатъчно активи, които да служат като средство за събирането му. Изпълнението е сериозно затруднено, ако макар стойността на годните за разпореждане активи на длъжника да покрива размера на очакваните задължения, видът на първите или правното им положение (напр. върху тях съществуват вече други вещни тежести) е такова, че не позволява тяхното бързо и ефективно осребряване т. е. те не са ликвидни. Посоченият в искането размер на задълженията от 2 531 482, 00 лв. не е подкрепен с никакви доказателства, основани на изследване на обстоятелствата относно декларираните и проверени задължения, наличните активи, в т.ч. и стоки в оборот и дали техният размер е недостатъчен да покрие публичните задължения. Действително към същото са изложени мотиви, които обаче не са конкретизирани, предвид липсата на отбелязване на причините за всяко от необходимите условия за налагане на предварителни обезпечителни мерки поотделно. Дори и да не разполага с възможност в производството по чл. 121, ал. 1 от ДОПК да проверява размера на задълженията, подлежащи на обезпечение, то публичният изпълнител е необходимо да следи дали искането, с което е сезиран е мотивирано, каквото е императивното изискване на закона. В случая в искането за предварително обезпечение и в издаденото въз основа на него постановление са изложени данни, които не са подкрепени с каквито и да било доказателства. Същевременно, тези данни противоречат на изложените други такива в приложените по делото доказателства. Така, в искането за предварително обезпечение се сочи, че по данни на куриерското дружество продадените стоки на получатели на територията на страната през 2022г. са в размер на 9 940 603,80лв., а в приложения по делото протокол № П-22221023167813-073-001/11.06.2024г. от извършена на жалбоподателя проверка и след обработката на получени данни от „Спиди“ ЕАД, проверяващите органи сочат, че за същият период дружеството е получило суми от посоченото куриерско дружество в размер на 301 886, 81 лв. Следователно издаденото в хода на ревизията искане и съответно постановление за предварително обезпечение изобщо не е мотивирано по отношение размера на задълженията – посоченият размер не се основава на каквото и да било доказателства, като дори не се споменава да е извършена проверка и на кого конкретно е извършена такава. По същия начин е посочен и размерът на обезпеченото задължение в издаденото постановление, което представлява нарушение на изискването за форма по чл. 196, ал. 1, т. 5 от ДОПК. Това обстоятелство препятства не само правото на защита на жалбоподателя, но и съдебния контрол за наличие на обезпечителна нужда и спазването на чл. 121, ал. 3 от ДОПК, според който предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените

обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност. В издаденото от директора на ТД на НАП решение изобщо не са обсъдени изложените от жалбоподателя възражения, като за банкетния характер на мотивите в него свидетелства и констатациите на стр. 7 от същото, където се сочи, че „...върху банковите сметки на дружеството не са наложени предварителни обезпечителни мерки.“, а всъщност една от наложените с процесното постановление обезпечителна мярка е именно заповор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при О. АД.

Съдът приема, че наложените на дружеството обезпечителни мерки се явяват незаконосъобразни и е следвало да бъде отменени от директора на ТД на НАП. Като е оставил жалбата без уважение и е приел, че постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е законосъобразно, ответникът е издал административен акт в противоречие с чл. 121, ал. 1 от ДОПК, който съгласно чл. 197, ал. 3 от същия кодекс подлежи на отмяна.

Необходимо е да се отбележи също, че действително публичния изпълнител действа при обвързана компетентност, но това обстоятелство не го освобождава от задължението да извърши проверка за наличие на основанията по чл. 121, ал. 1 – 3, във връзка с чл. 195 и чл. 196 от ДОПК за налагане на предварителни обезпечителни мерки спрямо ревизираното лице.

Поради банкетния характер на посочения от органите по приходите размер на задълженията, подлежащи на обезпечение, не може да се установи обезпечителната нужда и спазването на чл. 121, ал. 3 от ДОПК – наложените обезпечителни мерки да не затрудняват, респективно спират дейността на дружеството. Изискването за съразмерност между обезпечението и вземанията на държавата е въведено с разпоредбата на чл.195, ал.7 от ДОПК, според която обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал.5. Отделно от това, разпоредбата на чл.198, ал.2 от ДОПК допуска публичният изпълнител да наложи няколко по вид обезпечения, но до общия размер на вземането.

Горното означава, че при определяне на обезпечителната мярка винаги трябва да се държи сметка както за обезпечителната нужда на публичния взискател, така и за интересите на длъжника, без прекомерното му обременяване. Това изискване произтича пряко и от принципа на съразмерност, залегнал в разпоредбата на чл. 6 от АПК, според който административният орган трябва да упражнява възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. По делото липсват данни да е извършена и такава преценка. Същевременно в хода на настоящото производство жалбоподателят представя подадена след датата на заповора справка-декларация и Дневник продажби, оборотни ведомости и извлечения от банкови сметки, които сочат, че дружеството на практика не осъществява дейност.

На следващо място съдът намира за незаконосъобразен и наложения с

процесното постановление заповор върху вземане от трето задължено лице, а именно от „СПИДИ“ ЕАД, „ДИ ЕЙЧ ЕЛ ЕКСПРЕС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, и „АРАМЕКС ИНТЕРНЕТЪНЪЛ КУРИЪР“ ООД.

Една от предвидените в чл. 198, ал.1, т.2 от ДОПК видове обезпечителни мерки е заповорът на вземанията на длъжника. Специалните предпоставки към тази обезпечителна мярка са дадени в чл. 202, ал. 2 от ДОПК. Съгласно посочения текст заповорът върху ликвидно или изискуемо вземане, което длъжникът има към трето лице се налага чрез заповорно съобщение, което се изпраща на длъжника, на третото задължено лице и на банките, в които третото задължено лице има сметки. От издаденото постановление и приложените по делото заповорни съобщения се установява, че трето задължено лице са „СПИДИ“ ЕАД, „ДИ ЕЙЧ ЕЛ ЕКСПРЕС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, и „АРАМЕКС ИНТЕРНЕТЪНЪЛ КУРИЪР“ ООД, като посоченият длъжник – жалбоподател в настоящото производство следва да има вземане от тези лица и това вземане следва да е ликвидно или изискуемо т.е. безспорно установено по основание и размер, или да е настъпил срокът за неговото изпълнение. В случая, обаче от приложените по делото доказателства не се установява жалбоподателят да е имал нито ликвидни, нито изискуеми вземания от посочените трети лица. Публичният изпълнител е изпратил заповорни съобщения до „СПИДИ“ ЕАД, „ДИ ЕЙЧ ЕЛ ЕКСПРЕС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, и „АРАМЕКС ИНТЕРНЕТЪНЪЛ КУРИЪР“ ООД. В същите се сочи, че се налага заповор върху парични преводи и суми постъпващи чрез наложен платеж, но не се сочи нито основанието, нито размера на вземането, нито срокът на изпълнение. Публичният изпълнител не е установил има ли предстоящо плащане по договор, на каква стойност е това плащане и какъв е неговия падеж. Тези обстоятелства не се установяват, а напротив, опровергават се от представените по делото отговори от „СПИДИ“ ЕАД, „ДИ ЕЙЧ ЕЛ ЕКСПРЕС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, и „АРАМЕКС ИНТЕРНЕТЪНЪЛ КУРИЪР“ ООД. Нито едно от тези лица не потвърждава наличието на задължение към жалбоподателя. „АРАМЕКС ИНТЕРНЕТЪНЪЛ КУРИЪР“ ООД сочи, че няма договорни и финансови взаимоотношения с жалбоподателя, „ДИ ЕЙЧ ЕЛ ЕКСПРЕС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД заявява, че не предлага наложен платеж и пощенски парични преводи, а „СПИДИ“ ЕАД, че към 10.07.2024г. няма задължения към лицето за изплащане на суми „събрани по услуга „Наложен платеж“. По делото не се съдържат доказателства, че вземането, предмет на заповора, е установено както по основание, така и по размер и следователно не може да се приеме, че са изпълнени предпоставките по чл. 202, ал. 2 от ДОПК за налагането на процесната обезпечителна мярка. След като няма изискуемо и ликвидно вземане от трето лице, не е налице и признание от страна на третото лице, то незаконосъобразно директор ТД на НАП е потвърдил постановлението за налагане на обезпечителни мерки, което обуславя отмяната и в тази му част.

Предвид изложеното, съдът приема, че е налице нарушение на чл. 121, ал. 1 от ДОПК при издаването на Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С240022-023-0002032/09.07.2024г., поради което решението на директора на ТД на НАП С., с което тези мерки са потвърдени следва да се отмени като незаконосъобразно.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 161, ал.1 изр.1 от ДОПК на жалбоподателя се следват сторените, поискани и доказани по делото разноси, които в случая са за заплатена държавна такса в размер на 50 лв. и адвокатско възнаграждение за един адвокат в размер на 1 200лв. От страна на процесуалния представител на ответника е направено възражение за прекомерност на така заплатеното адвокатско възнаграждение, което съдът с оглед фактическата и правна сложност на делото, проявената процесуална активност и осигурената правна защита, намира за неоснователно. Касае се за производство без определен материален интерес, като предвидения по чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/9.7.2004г. минимален размер на адвокатското възнаграждение от 1 000 лв. се доближава и е почти равен на заплатения такъв по делото.

Така мотивиран, Административен съд София-град, III-то отделение, 17 състав:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № ПО-74/24.07.2024 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С..

ОТМЕНЯ Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл.121, ал.1 от ДОПК изх. № С240022-023-0002032/09.07.2024г., издадено старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране, при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С. да заплати на „И. М. Г. СП З.О.О“. (чуждестранно нефизическо лице), с идентификационен номер [ЕГН], със седалище Република Полша, [населено място] сумата от 1 250 лева, представляващи разноси по делото. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: